Bohdan Kwiatkowski vel Bolesław Kosiński, ps. „Lewar", „Wspornik" (1904–1971), mjr broni panc. PSZ (ze starszeństwem z 1 I 1945 r.), inżynier chemik (absolwent Politechniki Warszawskiej); przed wojną ukończył Centrum Wyszkolenia Broni Pancernych w Warszawie i po praktyce w 3. Pułku Pancernym w Modlinie został oficerem rezerwy broni pancernych (ppor.); w 1939 r. został zmobilizowany do Ośrodka Zapasowego Broni Pancernych Nr 1 w Warszawie; 19 września 1939 r. przekroczył granicę polsko-węgierską, a już w następnym miesiącu wyjechał do Francji, gdzie otrzymał przydział do 2. batalionu czołgów 10. Brygady Kawalerii Pancernej; w końcu czerwca 1940 r. ewakuowany do Wlk. Brytanii, gdzie kontynuował służbę w odtworzonym 2. batalionie czołgów, potem w 2. Dywizjonie Pociągów Pancernych. W 1943 r. Kwiatkowski zgłosił się do służby w Kraju – 3 września tego roku został zaprzysiężony jako żołnierz AK i został przeniesiony do Bazy Nr 10 „Impudent" Oddziału VI Sztabu Naczelnego Wodza w Ostuni we Włoszech. Zrzucony został w nocy z 10 na 11 maja 1944 r. w ramach operacji „Weller 27"; wziął udział w powstaniu warszawskim, a po jego upadku uciekł z niewoli niemieckiej i był oficerem do zleceń ostatniego Komendanta Głównego AK gen. bryg. Leopolda Okulickiego „Niedźwiadka". 19 grudnia 1944 r. aresztowany przez Gestapo – ostatnie miesiące wojny spędził w niemieckich obozach koncentracyjnych. Po wojnie wrócił do Londynu i podjął ponownie służbę w Oddziale VI; w 1948 r. wstąpił do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia i wybrał życie emigranta – był m.in. współzałożycielem Stowarzyszenia Polskich Kombatantów, Koła b. Żołnierzy AK oraz przewodniczącym Koła Cichociemnych. W 1951 r. wyjechał do Kanady, a w 1955 r. do USA – zamieszkał w Chicago, gdzie zmarł; pogrzeb odbył się 16 kwietnia 1971 r. na Powązkach w Warszawie.

Prezentowana broszura autorstwa mjr. Kwiatkowskiego była pierwszą próbą syntetycznego przedstawienia zagadnienia tzw. walki bieżącej ZWZ/AK (do momentu wybuchu powstania warszawskiego), której zasadniczym elementem były właśnie sabotaż i dywersja. Pomimo że od jej opublikowania minęło już ponad 70 lat, posiada ona cały czas znaczny potencjał poznawczy. Wynika to z faktu, że jej autor przy pracy nad nią korzystał nie tylko z własnych wspomnień, ale przede wszystkim z dokumentów Oddziału VI Sztabu Naczelnego Wodza. Dzięki inicjatywie Oddziałowego Biura Badań Historycznych IPN we Wrocławiu ten cenny przyczynek ukazuje się ponownie drukiem w 80. rocznicę przekształcenia Związku Walki Zbrojnej w Armię Krajową.

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ

DZIAŁANIA ARMII KRAJOWEJ

BOHDAN KWIATKOWSKI

SABOTAŻ I DYWERSJA

TOM I

BIBLIOTECZKA ŻOŁNIERZA AK